

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD., v právnej veci žalobcu: **Mgr. M. Š.**, bytom H., adresa na doručovanie: O. proti žalovaným: **1/ Krajský súd v Žiline**, Orolská č. 3, Žilina, **2/ Predseda Krajského súdu v Žiline Juraj Krupa**, Orolská č. 3, Žilina, **3/ Predseda Krajského súdu v Žiline**, Orolská č. 3, Žilina, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia č. Spr. I 19/2010 zo dňa 26.4.2010, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/79/2010-109 zo dňa 12. januára 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/79/2010 - 109 zo dňa 12. januára 2011 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trenčíne zamietol žalobný návrh žalobcu, ktorým sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia predsedu Krajského súdu

v Žiline č. Spr. I 19/2010 zo dňa 26.4.2010, žiadal ho ako nezákonné zrušiť a vec vrátiť predsedovi Krajského súdu v Žiline na ďalšie konanie. Krajský súd v Trenčíne takto rozhodol, keď dospel k záveru, že Krajský súd v Žiline napadnutým rozhodnutím rozhodol v súlade so zákonom, keď v odvolacom konaní potvrdil rozhodnutie Okresného súdu v Čadci č. Spr. I 7/10 zo dňa 1.4.2010, ktorým Okresný súd Čadca oznámil žalobcovi sprístupnenie informácií. Krajský súd v Trenčíne v dôvodoch svojho rozsudku uviedol, že žalobca si musí uvědomiť, že požadoval informácie a to podľa zákona o slobodnom prístupe k informáciám, kde v zmysle § 3 ods. 1 povinná osoba sprístupní len tie informácie, ktoré má k dispozícii a na konanie podľa tohto zákona sa použijú, ak nie je ustanovené inak, ustanovenia zákona č. 71/1967 Zb. v znení neskorších predpisov v zmysle § 22 ods. 1. Na otázku A (žiadosti žalobcu o sprístupnenie informácií doručenej Okresnému súdu Čadca, označená ako B) odpovedala povinná osoba, teda predseda Okresného súdu v Čadci ako i predseda Krajského súdu v Žiline jednoznačne, že žalobcovi bola vykázaná neospravedlnená neúčast' v práci odo dňa 3.8.2009, keďže bol sudcom Okresného súdu v Čadci, a prezidentom Slovenskej republiky bol odvolaný z funkcie sudcu až dňom 5. októbra 2010, o čom žalobca sám doručil doklad Krajskému súdu v Trenčíne až dňa 11. januára 2011. Ďalej Krajský súd v Trenčíne uviedol, že žalobca nepredložil doklady o tom, že bol invalidný dôchodca a v ktorom období, a preto krajský súd v rámci preskúmavacieho konania na to nemohol prihliadnuť. Na žiadosť žalobcu mu bola oznámená a to povinným subjektom i doba neospravedlnenej neúčasti a právny predpis bol tiež uvedený, o neúčasti v práci nerozhoduje osobitne Správa súdu, a preto boli žalobcovi ním žiadané informácie zo strany povinného subjektu poskytnuté. Žalobca pokiaľ žiadal sprístupniť jeho osobný spis vo fotokópii, očíslovaný a žurnalizovaný, je Krajský súd v Trenčíne toho názoru, že žalobcovi bolo tiež zo strany povinného subjektu vyhovené, nakoľko mu bol zaslaný v písomnej forme, čo zákon nevyklučuje. Nezaslanie zoznamu listín osobného spisu nemožno hodnotiť ako nesprístupnenie informácií a žalobca nepreukázal, že by mu nebol zaslaný celý osobný spis a duplicitné číslovanie niektorých listín nemožno považovať za nesprístupnenie informácií, ale ide len o zrejme nesprávnosti alebo vady. Žalobca žiadal, aby mu bol zaslaný osobný spis vo fotokópii, avšak zákon o slobodnom prístupe k informáciám neukladá, aby listiny osobného spisu boli overované spôsobom a v rozsahu v zmysle § 65 vyhlášky č. 543/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov, nakoľko pri poskytovaní informácií sa nepostupuje v zmysle uvedenej vyhlášky a z tohto dôvodu námietky žalobcu nepovažoval krajský súd za dôvodné. Žalobca rozporoval obsah listín osobného spisu, avšak v správnom súdnictve súd preskúmava len zákonnosť napadnutého rozhodnutia a postup správneho orgánu pred jeho vydaním vo vzťahu k predmetu konania,

ktorým bolo sprístupnenie konkrétne uvedených informácií. Námietky žalobcu proti obsahu listín krajský súd preto považoval za právne irelevantné.

Žalobca napadol rozsudok Krajského súdu v Trenčíne v zákonom stanovenej lehote odvolaním a žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne ako nezákonný zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalobca poukázal na nesprávny procesný postup krajského súdu, pretože žalobcovi nebolo doručené vyjadrenie žalovaného a tým došlo k odopretiu jeho práva na spravodlivý proces. Krajský súd si mal zaobstarat' osobný spis žalobcu, v ktorom sa musí nachádzať informácia, že bol invalidným dôchodcom, nakoľko už dňa 28. apríla 2009 žalobca oznámil písomne túto skutočnosť, že je úplne invalidným dôchodcom, Okresnému súdu Čadca. Dňa 13.7.2009 bolo doručované rozhodnutie Sociálnej poisťovne o priznaní úplného invalidného dôchodku žalobcovi a to Ministerstvom spravodlivosti SR Okresnému súdu Čadca, ktoré rozhodnutie doručil Ministerstvu spravodlivosti SR sám žalobca. Pokiaľ mal súd pochybnosti o tom, že žalobca je invalidným dôchodcom, mal vyzvať žalobcu, aby predložil dôkaz o tejto skutočnosti, čo však súd neurobil. Krajský súd uviedol, že o neúčasti v práci nerozhoduje osobitne správa súdu, avšak neuviedol, ktorý iný subjekt o tom rozhoduje a mal potom uviesť konkrétnu právnu normu, ktorá upravuje, že niekto iný rozhoduje o tejto otázke. Krajský súd v Trenčíne ďalej uviedol, že žalovaný uviedol i právny predpis, na základe ktorého bola žalobcovi vykazovaná neospravedlnená absencia a teda zo strany Okresného súdu Čadca mu bola takáto informácia sprístupnená, avšak žalobca je toho názoru, že v listine sa zmieňuje iba ust. § 81ZP, ktorý sa dotýka zamestnanca. Žalobca je toho názoru, že je nevyhnutné zodpovedať, ktorá právna norma upravuje, že úplnému invalidnému dôchodcovi možno vykazovať neospravedlnenú absenciu. Zo strany Okresného súdu Čadca došlo k svojvoľnému zadržaniu finančnej hotovosti na odvody na nemocenské a to z odchodného žalobcu. Krajský súd, keďže tvrdí, že žalobca nepreukázal, že by mu nebol zaslaný celý spis, tak podľa žalobcu, keďže mu nebol Okresným súdom Čadca zaslaný i zoznam listín, nie je možné preukázať túto skutočnosť. Čo sa týka tvrdenia krajského súdu, že v zaslanom spise sú niektoré listiny duplicitne číslované a že ide o zrejme nesprávnosti alebo vady, tak krajský súd neuviedol, na základe akého presvedčenia dospel k takémuto záveru. Čo sa týka overovania listín, tak v príslušnej vyhláške nie je ustanovené, že by nebolo povinnosťou súdu overovať listiny v zmysle infozákona a teda že by sa nemusel riadiť v zmysle tejto vyhlášky. Čo sa týka argumentácie krajského súdu, že infozákon nevyklučuje zaslanie osobného spisu i poštou, žalobca uviedol, že štátne orgány môžu konať iba na základe zákonov platných

v Slovenskej republike, ktorá skutočnosť vyplýva z článku 2 ods. 2 Ústavy SR. Zasielanie sprístupnených informácií na dobierku je možné považovať za poškodenie práv žalobcu.

Krajský súd v Žiline resp. predseda Krajského súdu v Žiline sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 211 a nasl. O.s.p.), a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 250ja ods. 2 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený 21. marca 2012 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p.).

Podľa ust. § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 O.s.p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s ohľadom na obsah podaného odvolania posudzoval, či vzhľadom na tvrdenia a námietky žalobcu ohľadne hodnotenia dôkazov príslušné konanie bolo vedené takým procesným postupom, ktorý zabezpečoval správny výsledok a či boli dôkazy vykonané spôsobom zodpovedajúcim pravidlám spravodlivého procesu.

Podstatou správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní; ide o právny inštitút, ktorý umožňuje, aby sa každá osoba, ktorá sa cíti byť rozhodnutím či postupom orgánu verejnej správy poškodená, dovolala súdu

ako nezávislého orgánu a vyvolala tak konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami ako ten, o koho práva ide.

Podľa ústavného zák. č. 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd ako ústavný zákon Federálneho zhromaždenia Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky čl. 17 ods. 1, sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené.

Podľa čl. 17 ods. 5 ústavného zákona č. 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd ako ústavný zákon Federálneho zhromaždenia Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, štátne orgány a orgány územnej samosprávy sú povinné primeraným spôsobom poskytovať informácie o svojej činnosti. Podmienky a vykonanie ustanoví zákon.

Podľa čl. 26 ods. 1 Ústavy SR sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené.

Podľa čl. 26 ods. 5 Ústavy SR orgány verejnej moci majú povinnosť primeraným spôsobom poskytovať informácie o svojej činnosti v štátnom jazyku. Podmienky a spôsob vykonania ustanoví zákon.

Podľa § 1 zákona o slobode informácií, tento zákon upravuje podmienky, postup a rozsah slobodného prístupu k informáciám.

Podľa § 3 ods. 1 každý má právo na prístup k informáciám, ktoré majú povinné osoby k dispozícii.

Podľa § 19 ods. 1 proti rozhodnutiu povinnej osoby o odmietnutí požadovanej informácie možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia alebo márneho uplynutia lehoty na rozhodnutie o žiadosti podľa § 17. Odvolanie sa podáva povinnej osobe, ktorá rozhodnutie vydala alebo mala vydať.

Podľa ods. 2 o odvolaní proti rozhodnutiu povinnej osoby rozhoduje nadriadený povinnej osoby, ktorá vo veci rozhodla alebo mala rozhodnúť. Ak ide o rozhodnutie obecného úradu, o odvolaní rozhoduje starosta obce (primátor). Proti rozhodnutiu ústredného orgánu

štátnej správy možno podať rozklad, o ktorom rozhoduje vedúci ústredného orgánu štátnej správy.

Podľa ods. 3 odvolací orgán rozhodne o odvolaní do 15 dní od doručenia odvolania povinnou osobou. Ak odvolací orgán v tejto lehote nerozhodne, predpokladá sa, že vydal rozhodnutie, ktorým odvolanie zamietol a napadnuté rozhodnutie potvrdil; za deň doručenia tohto rozhodnutia sa považuje druhý deň po uplynutí lehoty na vydanie rozhodnutia.

Podľa § 22 ods. 1 ak nie je v tomto zákone ustanovené inak, použijú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

Podľa názoru odvolacieho súdu žalobcova žiadosť o sprístupnenie mu požadovaných informácií bola zo strany povinného subjektu vybavená štandardným spôsobom.

Žalobca žiadal svojou žiadosťou o sprístupnenie príslušných informácií povinný subjekt a to Okresný súd v Čadci, kde jeho žiadosť zo dňa 9.3.2010 došla dňa 10.3.2010.

Povinný subjekt listom zo dňa 1.4.2010 pod Spr. I 7/10 žalobcovi na jeho žiadosť zo dňa 9.3.2010 dal príslušnú odpoveď a sprístupnil požadované informácie, tak, že „V súlade s § 13 ods. 15 zák. č. 580/2004 Z. z. o zdravotnom poistení je minimálny základ pre odvody do zdravotnej poisťovne minimálna mzda zamestnanca. V súlade s § 13 ods. 16 uvedeného zákona sa nekráti, okrem iného, minimálny základ o časť zodpovedajúcu neospravedlnenej neprítomnosti zamestnanca v rozhodujúcom období, čo zodpovedá Vášmu prípadu od augusta 2009. Súd v súlade s § 11 uvedeného zákona je ako zamestnávateľ povinný platiť poistné za zamestnanca. Odvod zdravotného poistenia Vám bol vyčíslený v liste evidovanom pod Spr. 282/10 zo dňa 8.3.2010.

V súlade s § 81 ods. b 2P, základnou povinnosťou zamestnanca je byť na pracovisku na začiatku pracovného času, využívať pracovný čas na prácu a odchádzať z neho až po skončení pracovného času, čo z Vašej strany od 3.8.2009 nie je realizované bez udania dôvodu, nakoľko ste stále sudcom a teda sa jedná o neospravedlnenú absenciu v práci. V prílohe Vám zasielam vo fotokópii osobný spis. Doložka, že fotokópia súhlasí s originálom je len na tých kópiách, ktoré sa v osobnom spise nachádzajú ako originál. Kópie, ktoré nie sú opatrené doložkou sa nachádzajú v spise vo fotokópii, preto ich nebolo možné overiť. Týmto považujem Vaše podanie za vybavené.“

Vzhľadom na uvedené skutočnosti je Najvyšší súd SR toho názoru, že povinná osoba žalobcovi kvalifikovaným spôsobom sprístupnila ním požadované informácie uvedené v bodoch A, B, C jeho žiadosti zo dňa 9.3.2010.

Pokiaľ žalobca namietal, že na jeho osobu sa ust. § 81 Zákonníka práce nemôže vzťahovať, pretože už bol invalidným dôchodcom, tak v tomto smere odvolací súd na tejto právnej kvalifikácii zo strany povinnej osoby nemôže nič meniť, pretože taká je právna kvalifikácia daného prípadu povinnou osobu a takto sprístupnila žalobcovi ním požadovanú informáciu.

Medzi účastníkmi konania je taktiež nesporné, že žalobca bol prezidentom SR odvolaný z funkcie sudcu až dňom 5.10.2010. Je nesporné, že dovtedy mal postavenie ústavného činiteľa – sudcu a z toho mu vyplývajúce práva a povinnosti, ktoré predovšetkým sám žalobca ako bývalý sudca určite pozná. Z tohto dôvodu i napr. otázka, že kto dal pokyn, resp. príkaz na vykonanie neospravedlnenej absencie je právne irelevantná a podľa názoru odvolacieho súdu bez právneho významu. Ide o otázky, ktoré spadajú do kompetencie orgánov štátnej správy súdov.

Povinná osoba taktiež zaslala poštou žalobcovi jeho osobný spis vo fotokópii. Správne konštatuje krajský súd, že zákon i takúto formu doručovania informácií nevyklučuje. V tejto súvislosti dáva Najvyšší súd SR za pravdu žalobcovi, že nejde o štandardný postup (doručenie poštou na dobierku) a oprávnene sa môže žalobca cítiť poškodený na svojich právach. Na druhej strane však povinná osoba môže podľa názoru odvolacieho súdu zaslať informácie poštou a to i na dobierku vo výške požadovaných úhrad nákladov. Na výzvu povinnej osoby žalobca jej zložil určité finančné prostriedky a preto bolo vhodné, aby povinná osoba bola vo vzťahu k žalobcovi vykonala akýsi príslušný účet, aby žalobca nemal pocit neprimeranej výšky úhrady.

Podľa názoru odvolacieho súdu žalobca nepreukázal, že by mu nebol zaslaný celý osobný spis vo fotokópii a v tomto smere ide medzi účastníkmi o tvrdenie proti tvrdeniu. Pokiaľ ide o duplicitné číslovanie niektorých listín v zaslanom osobnom spise, tak odvolací súd v tomto nevidí žiaden zlý úmysel povinnej osoby, ale jednoducho chybu administratívnu, ktorá nemôže mať žiaden právny význam vo vzťahu k sprístupneným informáciám, pretože rozhodujúci je v danom prípade samotný obsah takto poskytnutej informácie. Čo sa týka

zoznamu listín osobného spisu, tak je potrebné uviesť, že povinná osoba takúto povinnosť zo zákona nemá a preto táto argumentácia žalobcu, že doručený spis mal obsahovať i zoznam listín, právne neobstojí.

Taktiež skutočnosť, že niektoré listiny tvoriace obsah doručeného spisu neboli úradne overené, nemôže v danom prípade spochybníť sprístupnenie žalobcom požadovaných informácií. Povinná osoba žalobcovi nesporne uviedla, že príslušná doložka, že fotokópia súhlasí s originálom je len na tých kópiách, ktoré sa v osobnom spise nachádzajú ako originál. Kópie, ktoré nie sú opatrené doložkou sa nachádzajú v spise iba vo fotokópii a preto i podľa názoru odvolacieho súdu nebolo a ani nie je objektívne možné overovať také listiny, ktoré sa nachádzali v žalobcovom osobnom spise iba vo fotokópii.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti dáva Najvyšší súd SR za pravdu krajskému súdu, že žalobcovi boli zo strany povinnej osoby žiadané informácie poskytnuté v súlade so zákonom č. 211/2000 Z. z. a preto bolo potrebné napadnutý rozsudok ako súladný so zákonom v zmysle ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p. za použitia ust. § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. potvrdiť.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd SR podľa ust. § 250k ods. 1 v spojení s ust. § 224 ods. 1 za použitia ust. § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.. Žalobca v odvolacom konaní úspech nemal a Krajskému súdu v Žiline, resp. jeho predsedovi trovy v odvolacom konaní nevznikli a tieto si ani nevyčíslil a neuplatnil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 21. marca 2012

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Peter Szimeth